

Motion till riksdagen 2005/06:So509

av **Kenneth Lantz (kd)**

Assistansersättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om betydelsen av rätt till enskilt boende.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en översyn av nivån på ersättningen till personliga assistenter.

Motivering

En av hörnstenarna i Kristdemokraternas ideologi är varje människas unika värde. Detta värde får aldrig ifrågasättas och varje enskild människa måste behandlas med värdighet och respekt. Tyvärr är det inte alltid fallet att människor i vårt land upplever sig helt och fullt respekterade. Det är extra viktigt att uppmärksamma de människor som på grund av någon form av funktionsnedsättning känner sig åsidosatta i samhället – till dem krävs det ofta extra resurser för att skapa värdiga levnadsomständigheter. Två näraliggande exempel, som belyser statens åtagande härvidlag är föreskrifterna om ersättning för personlig assistans, som återfinns i LASS: lagen om assistansersättning (1993:389) och lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (1993:387).

I Sverige finns omkring 5 000 personer som har personlig assistans. Grunden till detta är omfattande fysiska funktionshinder, ibland i kombination med intellektuell funktionsnedsättning.

Vi är alla olika, men vi har alla samma behov av ett eget boende och att så långt det går själva bestämma över vår tid och vår ekonomi. Handikappade utgör inget undantag i detta avseende. Detta uttrycks också i lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade 7 §:

Den enskilde skall genom insatserna tillförsäkras goda levnadsvillkor. Insatserna skall vara varaktiga och samordnade. De skall anpassas till mottagarens individuella behov samt utformas så att de är lätt tillgängliga för

Fel! Okänt namn på

de personer som behöver dem och stärker deras förmåga att leva ett självständigt liv.

Riksrevisionen har dock i sin rapport RiR 2004:7 uttalat sig över att funktionshindrade skulle "... kunna ha det lika bra eller bättre i gruppboende". Det kan inte vara så att de som idag klarar sig väl på egen hand skulle kunna ha det lika bra i gruppboende. Det verkar vara ett generaliserande antagande som skulle kunna upplevas som djupt kränkande av många som idag tilldelas medel enligt LASS. Det är alarmerande att Riksrevisionen ger uttryck för en sådan kategorisk och kollektivistisk syn på människan. Regeringen bör därför få i uppdrag att bättre efterse funktionshindrade människors rättighet till enskilt boende.

Lagen om personlig assistans som kom 1993 möjliggör för många människor att lyckas leva ett självständigt liv trots ibland grava handikapp. Livskvaliteten kan öka avsevärt genom denna rättighet. Därför är det av största vikt att ersättningen och lönerna för denna möjlighet följer med det allmänna kostnadsläget i samhället, så att det finns tillräckligt med resurser till alla som behöver det. Det är också viktigt för att säkerställa rätt kompetens inom yrket.

Om den socialdemokratiska regeringen snålar in på detta område skulle många av dessa 5 000 mottagare bli beskurna viktiga rättigheter i sina dagliga liv. Regeringen bör uppmärksammas på den förhållandevis låga ersättning som betalas ut till personlig assistans. Det är också av största vikt att regeringen ser över möjligheterna till en bättre följsamhet mellan kostnadsutvecklingen i samhället och den ersättning som idag står till buds för verksamheten inom LASS.

Stockholm den 3 oktober 2005

Kenneth Lantz (kd)